

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 75. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2506/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

siige Lys, som i Jesus skulde opgaae for Hedningene, og om den aandelige Lyggedom, men Han talte ogsaa om de udbortes Gjæringer, som Jesus skulde gjøre, til et Tegn paa, at Han kunde erløse og helbrede Sjælen. Og det begav sig, at Johannes den Døber blev kastet i Fængsel, fordi han talte Sandhed, og der han horte i Fængslet Christi Gjæringer, da sendte han to af sine Disciple, der er hans Kærlinge, og lod Ham si: er du den, som kommer, eller skal vi vente en anden, og Jesus svarede og sagde til dem: gaar hen og forkunder Johannes de Ting, som I høre og see: Blinde see, og Halte gaar, Svædskrensens, og Døde høre, og Døde opstaae, og Evangelium prædikes for de Fattige. Esa. 35. Matth. 11.

Saa gik da Jesus omkring i tredje Aar og paa Fjerde, og talte Sandheds livsalige Ord, og helbrede alle de Syge, som troede, at Han var magtig dertil, og det gjorde Han Alt til et Tegn paa sit Samfund med Himlens Gud, og til et Tegn paa sin Årterlighed, at Han vilde tage vor Sjæls Stræbeligheder paa sig, og bære dens Sygdom, og opvække den af Døde, og give den Liv, saafremt vi vilde tro Ham dertil, og Han havde mange Disciple, og Han udvalgte Tolv, som kaldtes Apostle, det er Sendebud, og de gik omkring og lærte, og helbrede ligesom Han, efter den Visdom og ved den Magt, som Han gav dem, thi de vare ringe og ularde Mand. Matth. 8. 10.

Det var da aabenbart, at Han var kommer, den store Prophet, om hvem Mose havde talt i sin Spaadom, og sagt: at Han skulde Folket høre i Alt hvad Han talte til dem, og at der skulde sees, at hver den Sjæl, som ei vilde høre den Prophete, skulde udslettes af Folket. Men der vare mange, som ei vilde høre Ham, og deriblandt de fleste Skrifstogte og Pharisæer, de som kjendte Skrifterne bedst, men troede dem ikke i Hjertet, derfor sagde Jesus til dem: I vandfage Skrifterne og mene, at have et evigt Liv i dem, men det er just dem, som vidne om mig, I skal ikke tænke, at Jeg vil forklage eder for Faderen; nei! den, som forklager eder, er den Mose, paa hvilken I have støiet, derfor I troede Mose, troede I nok mig, thi han har skrevet om mig, men tro I ikke hans Skrifter, hvorledes skulde I tro mine Ord; og Han sagde atter: derfor Gud var eders Fader, da elskte I mig, thi jeg er udfkommen af Gud, hvi kjende I da ikke min Tale, thi I kan jo ikke høre mit Ord, I ere af en Fader, Djævelen og vil gjøre eders Faders Begjæringer, han var en Menneskemorder af Begjærligheden, og blev ikke bestaaende i Sandheden, thi Sandhed er ikke i ham; naar han taler Tegn, da taler han af sit Eget, thi han er en Tegner og dens Fader; men alligevel jeg siger Sandhed, tro I mig ikke, hvo som er af Gud, hører Guds Ord, derfor høre I ikke, fordi I ere ikke af Gud. Saa gav da Jesus tilkjende, at den Slange, som sagde

til vore fæste Forældre: det er ikke sandt, hvad Gud haver sagt, var Djævelen en ond Mand, og at han er alle deres Fader, som ikke vil tale Løgn, som ikke vil høre og tro Guds Ord. Men saadan Tale fik de onde Mennesker i deres Hjerter, og de bleve fulde af Galenskab, og de beraabte sig med hvoeraandre, hvorledes de kunde tage Jesus af Dage, og slaa Ham ihjel, og jo flere Tegne Han gjorde for deres Pine, des galnere bleve de, thi de forhardede deres Hjerter imod Sandheden. 5. Moseb. 18. Joh. 8. Joh. 5.

Og Jesus havde en Ven ved Navn Lazarus, og det begav sig, at Lazarus døde, og Jesus var ikke tilstede, og Lazarus blev begravet, og laae fire Dage i Graven, og han stinkede. Da kom Jesus til Bethanien, til den By, hvor Lazarus havde boet, til hans Søstre, Marie og Martha, og de græd meger, og sagde til Jesus: havde du været her, da var vor Brøder ikke død; men Jesus svarede og sagde til Martha: jeg er Dødsdødsens og Livets hvo, som troet paa mig, skal leve, altsaa ligesom han døet, og dersom du kan tro, da skal du see Guds Herlighed. Men den Grav var en Hule, og en Sten laa derved, og Jesus sagde: tager Stenen bort, og Han opstod sine Pine heit, og sagde: Fader! jeg takker Dig, at Du haver hørt mig, men jeg vidste, at Du hører mig altid, men for Folkets Skyld, som sidd omkring, sagde jeg det, at de skulle tro, at Du har udsendt mig; og

